

DEMOKRATI

BETYDER KRIG

Våra förfäder såg till att kungens och kyrkans makt begränsades, men institutionerna genom vilka kungar och biskopar styrde avskaffades inte: de *demokratiserades*. För oavsett vem som driver dessa institutioner – om det så är en kung, en statsminister eller en väljare – blir resultatet för mottagaren ungefär detsamma. Lagar, byråkrati och polis kom före demokratin; De fungerar på samma sätt i en demokrati som i en diktatur. Den enda skillnaden är att bara för att vi kan rösta om hur de ska tillämpas, förväntas vi se dem som *våra* även när de används mot oss.

Demokrati betyder konstant tävling. Precis som företag konkurrerar om resurser på marknaden, konkurrerar politiker och regeringar om makt. När makten är centraliserad, måste folk dominera över andra för att bestämma sina egna öden. De som har makten kan bara behålla den genom att ständigt föra krig mot sin egen befolkning: därav politikernas prat om att ta in militären för att stoppa upplopp i förorter.

Så länge vi behåller avståndet från vår egen potential – blir regerade istället för att agera fritt, blir representerade istället för att agera efter våra egna intressen – kommer folk vilja ha makt över varandra som ett substitut för självbestämmande. Alternativet är anarki: en värld där folk står upp och kämpar endast för sig själva – inte för stormakter, flaggor eller gudar – och där konflikter inte kan producera hierarkier och förtryck.